

Roodborstje

60 IN
SECONDEN

Als ik een roodborstje zie, dan is mijn vader dichtbij. Een paar keer toen ik het graf van mijn ouders bezocht, hipte er eentje over de steen. Al jaren ben ik niet meer op de begraafplaats in Den Helder geweest om de simpele reden dat mijn ouders daar voor mijn gevoel niet zijn. Het is een mooie, rustgevende plek, maar we hebben daar geen herinneringen. Maar dat roodborstje duikt wel vaker op. Onlangs nog tijdens een wandeling, in het groen naast de weg fladderde hij even mee. Opvallend is dat het gebeurde vlakbij een andere begraafplaats, op Wieringen, waar familieleden liggen. Klinkt het zweverig? Misschien. Maar als ik het er met anderen over heb, valt me op dat zij vaak soortgelijke ervaringen hebben. Dat ze iets zien of horen wat ze in verband brengen met overledenen. Een roodborstje staat symbool voor hoop, net zoals een duif dat is voor de vrede. Er zijn nog meer spirituele betekenissen. Dat een periode van stilstand voorbij is en je weer verder gaat in je ontwikkeling. Maar ook dat het goed is om iets voor jezelf te creëren, een plekje waar je je thuis voelt. Het roodborstje komt hier niet zo veel meer voor, lijkt het. Tijdens de Nationale Tuinvogeltelling van dit weekend haalde het vogeltje in drie Noordkopgemeenten niet eens de top tien. Uitzondering was Den Helder (een achtste plek). Ik overweeg al geruime tijd om een tatoeage van een roodborstje te nemen. Maar omdat er een naald bij betrokken is en ik kleinzerig ben, houdt dat me een beetje tegen. Ondanks dat vrienden met tatoeages (eentje heeft er zelfs 31) me zeggen dat het reuze mee valt. Ook kan ik beredeneren dat het dubbele van pijn en verdriet me wel aanspreekt. Als ik een roodborstje zie, zorgt dat voor vreugde. Maar het prikt ook een beetje, omdat mijn vader er niet meer is.

Lydia Jasper
ljasper@mediahuis.nl

INTERVIEW Arjen en Ellen Zwaan vinden 't mooi geweest

Makelaarsduo stopt er mee

„Oh ja, er waren wel kandidaten voor de overname van ons makelaarskantoor. Maar dan wilden ze dat ik er ook nog een dag of drie in de week bij bleef én dat ik de leiding over het kantoor behield. Maar dan kom ik er nog niet van los, en dat was nou nét niet de bedoeling”, zegt Arjen Zwaan.

Schagen ■ Tot een deal kwam het zodoende niet. Hun drie zonen sloegen al eerder een hele andere richting in. En dus gaat dinsdag 1 februari definitief de deur in het slot van Zwaan & Schouten Garantiemakelaars aan het Rensgars in Schagen. Arjen en zijn in de zaak werkende vrouw Ellen Zwaan-Deutekom hebben het kantoor dan net iets meer dan vijftig jaar gerund. Bart van Kampen, de latere oprichter van de Zwarte Markt in Beverwijk, begon op dit adres 'ergens in de jaren zeventig' met makelaardij BQ Van Kampen. Joop Schouten nam het kantoor in 1980 over, met JQ Schouten Beheer, en hij is nog steeds de eigenaar van het fraaie statige kantoorpand pal achter de Grote Kerk. Arjen Zwaan deed in 1993 bij Schouten zijn intrede als makelaar/taxateur. „Op 1 februari om precies te zijn. Grappig. Want 25 jaar geleden, op 1 januari 1997, nam ik de zaak over en gingen we verder als Zwaan & Schouten Garantiemakelaars.

Daarom vonden Ellen en ik het wel leuk om er op 1 februari mee te stoppen.”
Op hol geslagen
De reden dat zij het voor gezien houden heeft niets te maken met de sinds coronajaar 2020 volledig op hol geslagen makelaarswereld. „Nee, die wereld vinden wij nog altijd heel boeiend. Er zijn afgelopen jaar inderdaad veel minder huizen verkocht dan in de jaren ervoor, gewoon omdat er weinig aanbod is en sprake is van enorme prijsstijgingen.

gen. Dat merk je natuurlijk wel aan je omzet, maar het was voor ons niet de aanleiding om een punt te zetten achter onze carrière. Want we hebben het nog druk zat met allerlei andere zaken, zoals taxatiewerk voor bedrijven en particulieren.”
Stoppen doen ze ook niet omdat ze moe zijn het werk. Welnee zeg: het werd voor de 43 jaar gehuwde 'zwanen' Arjen (67) en Ellen (65) gewoon tijd om wat meer leuke dingen voor zichzelf te gaan doen, vertellen ze monter. „We hebben hier met heel veel plezier gewerkt. Dat plezier was er nog altijd, maar twee jaar terug vroegen we ons op een mooie zomerdag toch zomaar eens af: 'Wanneer gaan wij eigenlijk eens met pensioen?'
Niet om lange verre reizen te maken, trouwens. Ellen, die op kantoor vooral de administratieve zaken en klantcontacten deed: „Nee, daar zijn we niet zo van. Zelf was ik er wel hard aan toe om meer tijd voor andere dingen te hebben. Ik ben actief als vrijwilliger bij Hospice Schagen, en dan zie je genoeg keren dat het leven zomaar anders kan lopen. Ik werk daar een dagdeel per week, en daar kan ik er straks dan eindelijk

„ Je kan beter een jaar eerder stoppen, dan een half jaar te laat

Snelheidsduivel gepakt: met ruim 125 km/u over Zanddijk

Richard Zut

Callantssoog ■ 'Dat is pech, rijbewijs weg', kopt de politie van Den Helder op Facebook boven een bericht over het oppakken van een 34-jarige motorcoureur uit Callantssoog. Die vrijdagavond waanzinnig hard over de Zanddijk en Duinweg tussen Den Helder en Callantssoog scheurde, met snelheden van ver boven de 125 kilometer per uur.

„Naar aanleiding van eerdere ongevallen en klachten dat de Zanddijk en Duinweg (Callantssoog) als racebaan worden gebruikt, zijn wij hier gisteravond zelf meerdere keren over heen gereden om te kijken of dit beeld door ons beaamt kon worden”, aldus het politiebericht dat zaterdag op de Facebookpagina verscheen.

Niet hard genoeg

„Een 34-jarige motorcoureur uit Callantssoog vond 125 kilometer per uur op deze weg kennelijk niet hard genoeg want met deze snelheid op onze snelheidsmeter reed hij zelf nog op ons uit: 60 km/u is de maxi-

mum snelheid ter plaatse. Ook binnen de bebouwde kom van Callantssoog lag de snelheid ruim boven het toegestane.”
Zijn motorfiets mag hij voorlopig inruilen voor een andere tweewieler, maar dan wel eentje die hij dan zelf aandrijft: zijn rijbewijs is namelijk ingevorderd, een bekeuring is eveneens uitgeschreven.

Ergernis en reacties

Onder het bewuste politiebericht regent het inmiddels opmerkingen en reacties van mensen die vinden dat er veel meer controle op deze en andere 60 km-wegen zou moeten komen.

Zoals bijvoorbeeld Edwin Jansen die het volgende erover gezegd en heel veel bijval krijgt: „Dat er veel te hard wordt gereden op 60km/u wegen, geldt voor vele andere van dit soort wegen. Ik snap dan ook niet dat op juist deze wegen bijna niet worden gecontroleerd. Dat zijn juist de wegen waar het enorm gevaarlijk is voor voetgangers/fietsers. Men rijdt met belachelijke snelheden langs je, 100-plus is geen uitzondering. Juist doordat deze wegen door veel landbouwverkeer wordt ge-

„ Ook binnen de bebouwde kom van Callantssoog lag de snelheid ruim boven het toegestane

bruikt, zijn snelheidsbeperkende maatregelen moeilijk, het enige wat vaak kan is controles uitvoeren. Daarom vind ik het onverkoopbaar dat daar juist een geen controlebeleid op is landelijk. Dit moet écht worden herzien!”
De reactie van sommigen dat flitspalen hier mogelijk zouden helpen, wordt door anderen weer tegengesproken met: „En dan gaan ze tussen de flitspalen door racen, kijk de Langevliet maar.”

Arjen en Ellen Zwaan aan de twee enig overgebleven bureaus in het verder al opgeruimde kantoor van Zwaan & Schouten Garantiemakelaars, dat na maandag gesloten zal zijn. FOTO MARC MOUSSAULT

twee van maken want ik vind dat erg belangrijk en zingevend. En ik ga een cursus Spaans doen. En we krijgen in juli ons eerste kleinkind. Verder zie ik wel wat er op mijn pad komt.”

Voor Arjen Zwaan geldt dat hij lid blijft van de landelijke makelaarsvereniging NVM en de eerstkomende tijd nog een dag of drie per week 'lopende zaken' zal afwikkelen. „Dat doe ik vanuit huis, en ik werk samen met collega Frits Hallesleben van ERA Makelaardij Schagen, die hier een paar deuren verderop zit.

Verder zal ik puur voor vaste relaties nog wel het een en ander kunnen betekenen.”

Advocatenbroers

Hij haalt een uitspraak aan van de bekende Friese advocatenbroers Wim en Hans Anker. 'Je kan beter een jaar eerder stoppen, dan een half jaar te laat', zeiden die ooit. „Nou, in die tekst kunnen Ellen en ik ons goed vinden. Ellen nog wat meer dan ik. Op een gegeven moment zei ze tegen me: 'Op 31 december 2021 dan neem ik mijn ontslag. Shit,

dacht ik, dan wordt het erg lastig om het kantoor draaiende te houden'. Nee hoor, dat is een grapje.”
De NVM-makelaar/taxateur gaat zich gerust niet vervelen. „Ik doe aan bridge, dus daar krijg ik meer tijd voor. Verder hou ik erg van historie, en heb ik ontdekt dat er ook in eigen land heel veel interessante musea zijn die we nog graag willen bezoeken.”

„Wat Arjen nog niet weet, is dat hij ook met mij gaat golfen”, floept Ellen die zelf al jaren golf speelt, er lachend uit. „Tot nu toe heb ik 'm

nog niet mee kunnen krijgen. Maar dat komt eraan.”

Glaslogo's

Het kantoor is voor het weekend al zo goed als leeg, blijkt bij dit afscheidsinterview aan het Rensgars waar de makelaardij jarenlang de buurman was van de Schager Courant die twee jaar terug naar de Molenstraat verhuisde. Een vreemd gezicht: twee bureaus met beeldschermen en computers staan er dan nog, om wat lopende zaken af te handelen. Verder herinneren alleen de in

„ Ik heb ontdekt dat er ook in eigen land heel veel interessante musea zijn die we nog graag willen bezoeken

de beglazing aangebrachte Zwaan & Schouten-logo's eraan dat dit een makelaarskantoor was.
De twee medewerkers die in dienst waren, hebben vorig jaar ander werk gevonden. „Het afgelopen jaar hebben we het dus met z'n tweetjes gedaan, en dat was best pittig. Vaak moest ik zes dagen per week aan de bak. Daarnaast was ik jaarlijks meer tijd kwijt kwijt aan cursussen en het behalen van voldoende punten om mijn vak te mogen blijven uitoefenen, dan dat ik op vakantie kon.”

UITGAAN Onbepert drinken, probeer dan maar rustig te blijven zitten

'Gewoon blij dat we weer open mogen'

De Jonge Prins in 't Zand viert feest omdat de horeca weer open mag. Maar voor velen is het lastig om zich aan de huidige maatregelen te houden.

Simone Bruin

't Zand ■ Lange tafels staan zaterdag klaar in de restaurantzaal van De Jonge Prins. Niet alleen jongeren maar ook volwassenen komen af op het We're Back-feestje van de kroeg. Er wordt enthousiast geproefed van het onbepert drinken; voor drie tientjes de man van vier tot tien en daar hoort ook een avondmaaltijd bij. Diskjockey Paul Vlaar verzorgt de muziek. „We zijn open en gaan ook niet meer dicht”, roept de feestmuzikant door de zaal.

Mooie start

„Een mooie start van de opening van de horeca”, vindt Tom Ruygrok, uit 't Zand. Maar niet iedereen bij

De fotograaf van deze krant mocht binnen geen foto's nemen bij de Jonge Prins in 't Zand. FOTO REDMOUSE

hem aan tafel is het helemaal met hem eens „Valt wel tegen eigenlijk dat je dan de hele tijd moet blijven zitten”, zegt dorpsgenoot Sander van der Hulst. „Had er iets meer van verwacht.”
Ook nadat er is gegeten, blijven de tafels staan en wordt er op toegezien

dat iedereen blijft zitten. Al wordt het in de loop van de avond steeds moeilijker en moeilijker voor de feestgangers om rustig te blijven zitten. De drankjes vloeien rijkelijk door het onbepert drinken en iedereen krijgt steeds meer de behoefte om te gaan staan en te gaan dan-

„ Een mooie start van de opening van de horeca

zorgen dat iedereen zich aan de regels houdt.” Als de fotograaf van deze krant binnen een foto wil maken wordt hem dat geweigerd door de uitbater. Volgens fotograaf Peter van Aalst is het op dat moment bijzonder druk. De eigenaar van het café heeft het over momentopnames. „Als er dan net iemand dansend op de foto te zien is, geef je een verkeerd beeld naar de mensen en ook naar de gemeente toe. Ik wil dat liever niet uitdragen.”

Handhaven

In De Jonge Prins zijn deze avond honderd mensen aanwezig en constant moet bezoekers worden gezegd om te gaan zitten. Dat is bijna niet te handhaven, aldus Van Hurck die het een geslaagde avond vindt. „Maar ik ben wel tien jaar ouder geworden, want je werkt onder een soort hoogspanning om ervoor te

zorgen dat iedereen zich aan de regels houdt.” Als de fotograaf van deze krant binnen een foto wil maken wordt hem dat geweigerd door de uitbater. Volgens fotograaf Peter van Aalst is het op dat moment bijzonder druk. De eigenaar van het café heeft het over momentopnames. „Als er dan net iemand dansend op de foto te zien is, geef je een verkeerd beeld naar de mensen en ook naar de gemeente toe. Ik wil dat liever niet uitdragen.”
Onduidelijk
„Het is heel onduidelijk hoeveel mensen er eigenlijk per tafel mogen zitten”, vervolgt hij. „Maar we zijn vooral gewoon blij dat we weer open mogen. De horeca was eigenlijk steeds weer de sigaar. Nu gaat het eindelijk weer de goede kant op en krijgen we hopelijk steeds minder met maatregelen te maken.”
Veel aanwezigen zijn na afloop van het We're Back-feestje nog lang niet klaar. Die komen samen op verschillende plekken in het dorp om nog gezellig na te feesten met elkaar. En thuis, daar mag wel gedaan worden.